

• E.T. Seton: *Protože jsem poznal trýzeň žizně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pit i jiní* •



JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

• Farnost sv. Cyrila a Metoděje •



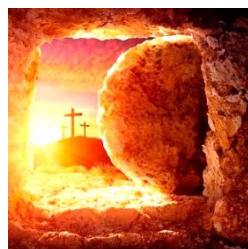
Pozdrav
z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žiznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žiznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života - Jan 4,13-15 ▶ [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

• Bratřejovský měsíčník / č. 242

duben - 2023

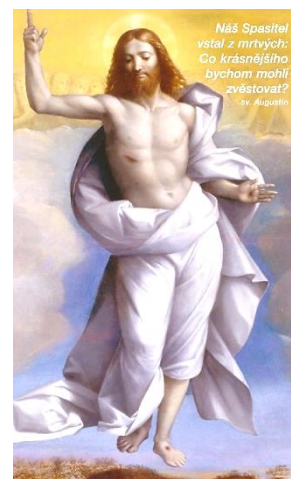
Vychází od března 2003 •



**Ať radost z Kristova zmrtvýchvstání
zažene temnoty všech obav a
strachů!**

**Zmrtvýchvstalý Ježíš obrací
naruby naše zklamání**

Ženy přinášejí ke hrobu vonné masti, ale obávají se, že cesta bude marná, protože vchod do hrobu je zatarasen obrovským kamenem. Cesta těchto žen je i naší cestou; podobá se cestě spásy. Zdá se, že se o tento kámen všechno rozbije: *krása stvoření o drama hříchu; vysvobození z otroctví o nevěrnost Smlouvě; přísliby proroků o tristní lhostejnost lidu*. Stejně je tomu v dějinách církve a životních osudech každého z nás. Zdá se, že učiněné kroky nikdy nepovedou k cíli. Může se vtírat myšlenka, že frustrovaná naděje je temná zákonitost života. Dnes však zjišťujeme, že naše cesta není marná a nerozbití se o náhrobní kámen. Ženami otřese a dějiny mění jediná věta: *Proč hledáte živého mezi mrtvými - Lk 24,5*.



Náš Spasitel
vstal z mrtvých:
Co krásnějšího
bychom mohli
zvěstovat?
sv. Augustin

Naše kameny. Proč myslíte, že je vše zbytečné a nikdo nemůže vaše kameny odstranit?

Proč podléháte rezignaci a nezdaru? Pascha je slavnost odvalení kamenů. Bůh odstraňuje ty nejtvrďší balvany, na které narážejí naděje a touhy, totiž smrt, hřích, strach a zesvětštění. Lidské dějiny nekončí na náhrobním kameni, protože dnes odkrývají *živý kámen srov. 1 Petr 2,4, zmrtvýchvstalého Ježíše*. Na Něm se jako církev zakládáme, a třebaže se děsíme a jsme pokoušeni posuzovat všechno na základě svých neúspěchů, On přichází a všechno obnovuje, obrací naruby naše zklamání. Dnes večer je každý povolán objevit, že Živý je Ten, který odvaluje od srdce těžké balvany.

Co je mým kamenem? Ptejme se především, co je tím mým kamenem, který je třeba odvalit? Jak se nazývá? Naději často překáží kámen nedůvěry. Když získává prostor idea, že všechno jde špatně, a to nejhorší nikdy nekončí, zrcení se domníváme, že smrt

je silnější než život, a stáváme se cyniky a posměváčky, nositeli zhoubné malomyslnosti. Kámen po kameni v sobě budujeme pomník nespokojenosti, hrob naděje. Stěžujeme si na život, který tak činíme závislým na stížnostech a duchovně nemocným. Vemlouvá se tak jakási záhrobní psychologie. Všechno vede tam a nemá naději dostat se odtamtud naživu. Proto ona kousavá otázka Paschy: *Proč hledáte živého mezi mrtvými? Pán nepřebývá v rezignaci. Vstal z mrtvých, není tam; nehledej tam, kde Její nikdy nenajdeš, není Bohem mrtvých, ale živých - srov. Mt 22,32.* Nepohřbívej naději!

Druhý kámen – hřích. Druhým kamenem, který často zapečetí srdce, je hřích. Hřích svádí, slibuje snadné a hotové věci, blahobyť a úspěch, ale potom zanechává samotu a smrt. Hříchem je hledat život mezi mrtvými, smysl života v pomíjivostech. Proč hledáte živého mezi mrtvými? Proč se nerozhodneš zanechat hříchu, který jako kámen u vchodu do srdce zamezuje vstupu božského světla? Proč dáváš přednost třeptu peněz, kariéry, pýchy a rozkoše před Ježíšem, pravým světlem - srov. Jan 1,9? Proč neřekneš světským marnostem, že nežiješ pro ně, nýbrž kvůli Pánu života?

Ženy u hrobu Ježíše: Vraťme se k ženám, které jdou k Ježíšovu hrobu. Před odvaleným kamenem užasnou, spatří anděly, zmocní se jich *bázeň a sklopí oči k zemi - Lk 24,5.* Neodvažují se pozvednout oči. Kolikrát se to stává také nám: raději zůstáváme zahnízdění ve svých omezeních, zalezlí ve svých obavách. Je to divné: *proč tak jednáme?* Nezřídká proto, že uzavřenost a smutek nám propůjčují hlavní roli; *je snadnější zůstat o samotě v temných zákoutích srdce než otevřít se Pánu.* A přece pouze On pozvedá. Jedna básnička napsala: *Jak velcí jsme, to nikdy nevíme, dokud nejsme povoláni vstát.* Pán nás volá, abychom se zvedli, vstali na Jeho Slovo, pohlédli vzhůru a uvěřili, že jsme stvořeni pro Nebe, nikoliv pro zemi; pro výšiny života, nikoliv pro nízkost smrti: *Proč hledáte živého mezi mrtvými?*

Vidět život jako Ježíš. Bůh nás žádá, abychom viděli život jako On, který v každém z nás vždycky vidí nepotlačitelné jádro krásy. Ve hříchu spatřuje děti k pozvednutí; ve smrti bratry ke vzkříšení; ve zklamání srdce k utěšení. Nebojte se tedy: Pán má tento tvůj život rád do té míry, že jej celý prožil, aby zakusil úzkost, opuštěnost, smrt a peklo, vítězně z nich vyšel ven a řekl ti: *Nejsi sám, důvěřuj mi!* Ježíš je specialista na obracení našich smrtí v život, našeho nářku v tanec - srov. Ži 30,12. S Ním můžeme také my konat Paschu, tedy přechod, a tak přejít od uzavřenosti ke společenství, od zklamání k útěše, od strachu k důvěře. Nezůstávejme ze strachu hledět k zemi, hledme na zmrtvýchvstalého Ježíše. Jeho pohled nám vlévá naději, protože nám říká, že jsme vždycky milováni, a navzdory všemu, co můžeme ztropit, zůstává Jeho láska nezměněna. Ptejme se: *kam se v životě dívám? Nazírám pohřební prostory nebo hledám Toho, který Žije?*

Proč hledáte živého mezi mrtvými? Ženy naslouchají pokynu andělů, kteří podotýkají: *Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji - Lk 24,6.* Ony ženy zapoměly na naději, protože si nepamatovaly Ježíšova slova, povolání, jehož se jim dostalo v Galileji. Nemají živou vzpomínku na Ježíše, dívají se na hrob. Víra potřebuje jít znovu do Galileje, oživit první lásku k Ježíši, své povolání, doslova vrátit se srdcem k Němu. Podstatné je vrátit se k živé lásce s Pánem, jinak bude víra muzeální a nikoliv paschální. Ježíš však není postavou z minulosti, nýbrž je Živý dnes; nepoznává se v učebnicích dějepisu, potkává se v životě. Dnes si připomínáme, kdy nás Ježíš povolal, přemohl naše temnoty, odpor a hříchy a dotknul se našeho srdce svým Slovem.

Centrální místo. Pascha nás učí, že věřící se málo zdržuje na hřbitově, protože je povolán jít v ústretu Živému. Ptejme se: *kam v životě jdeme?* Nezřídka se řídíme pouze svými problémy, které nikdy nechybějí, a jdeme za Pánem jenom proto, aby nám pomohl. Potom jsou to tedy naše problémy, kterými se řídíme, a nikoliv Ježíš. A to znamená, že stále hledáme Živého mezi mrtvými. Kolikrát jen se poté, co jsme potkali Pána, vracíme mezi mrtvé, kroužíme kolem sebe, jítříme žal, výčitky, rány a nespokojenost, aniž bychom dovolili Zmrtvýchvstalému, aby nás proměnil! Drazí bratři a sestry, dejme v životě centrální místo Živému. Prosme o milost nenechat se unášet proudem, mořským příbojem problémů, a rozbíjet se o kameny hříchu, o úskalí nedůvěry a strachu. Hledejme ve všem a především Jeho. S Ním budeme vzkříšeni.



/ Papež František 2019, přeložil Milan Glaser



Mardocheus žádá pomoc od Ester - Est 4, 1-8; 15, 2-3; 4, 9-1.7

- čtení ze Starého zákona -

Když uslyšel Mardocheus, že má být židovský národ vyhlazen, roztrhl svá roucha, oblékl si žíněný šat, hlavu si posypal popelem. Prošel středem města a dal se do hlasitého a trpkého nářku. S tím kvílením došel až k bráně královského paláce. Tomu kdo byl oblečen v žíněný šat, nebylo totiž dovoleno vejít do královského dvora. Také ve všech krajinách, městech a místech, kam přišel ukrutný královský rozkaz, byl velký nářek Židů, půst, kvílení a pláč. Mnozí používali žínice a popela jako lůžka.

Esteřiny služebné a komorníci přišli jí to oznámit. Když to uslyšela, velmi se ulekla. Poslala Mardocheovi roucho, aby si svlékl žíněný šat a oblékl si je, ale on si je nechtěl vzít. Zavolala tedy komorníka Atacha, kterého jí dal král jako služebníka, a poručila mu, aby šel k Mardocheovi a vyzvěděl od něho, proč to dělá. Atach vyšel za Mardocheem, který stál na ulici města před branou paláce. Ten mu oznámil vše, co se přihodilo, kolik stříbra slíbil dát Aman do královské pokladny za vyhlazení Židů. Dal mu též opis výnosu vydaného v Suzách, aby jej ukázal královně a napomenul ji, aby šla ke králi a prosila za svůj národ. *Pamatuj - řekl - na dny svého ponížení, jak jsem tě krmil svou rukou. Neboť Aman, druhý po králi, promluvil proti nám k naší záhubě. Ty však volej k Pánu, přimluv se za nás u krále a vysvobod' nás ze smrti.*

Když se vrátil Atach a oznámil Esteře všechno, co řekl Mardocheus, Ester řekla Atachovi a poslala ho, aby řekl Mardocheovi: *Všichni královští služebníci a všechny krajiny, které jsou pod jeho panstvím, vědí, že muž nebo žena, který by vešel nevolán do vnitřního králova dvora, ihned bez prodlení má být zabit, leč by král k němu vztáhl zlaté žezlo na znamení milosti, a tak směl zůstat na živu. Jak bych mohla přijít ke králi, když už třicet dní nejsem k němu volána.*

Když to Mardocheus uslyšel, vzkázal opět Esteře: *Nemysli si, že si zachrániš sama ze všech Židů svůj život, protože jsi v královském domě! Neboť budeš-li mlčet, Židé*

budou vysvobozeni jiným způsobem, ale ty a dům tvého otce zahynete. Kdo ví, zdali jsi nepřišla ke královské důstojnosti právě pro tuto dobu. Ester zase vzkázala Mardocheovi toto: Jdi a shromáždí všechny Židy, které nalezeš v Suzách, a modlete se za mne. Nejezte a nepijte tři dny a tři noci i já se budu také se svými služebníky podobně postit a pak vejdu ke králi, ač je to proti zákonu - nepovolána a vydám se do nebezpečí smrti. Mardocheus odešel a učinil přesně tak, jak mu Ester uložila.

Blahopřání



20. dubna slaví 52. narozeniny P. Mgr. Miroslaw Kazimierz
pastorační praxe 1.7.1994 – 18.6.1995

25. dubna slaví svátek P. Ing. Marek Mikuláščík, FSCB

* * * * *

Bože, dej kněžím milosti, které potřebují k svému i našemu posvěcení
Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách

⋈ ⋈ ⋈

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova neivětšího daru pro vvkoupení světa - *Benedikt XVI.*

Christus vivit - Kristus žije

/ papež František

Mladí lidé ve světě, který je v krizi

Tvůj vztah k starším lidem

Na synodě jsme mohli slyšet, že: *mladí lidé hledí do budoucnosti a přistupují k životu s elánem a dynamikou. Mnohdy ale mají sklon věnovat málo pozornosti tomu, co jim bylo předáno z minulosti, z níž vzešli, zvláště mnohým darům, které jim předali rodiče a prarodiče a kulturní dědictví společnosti, ve které žijí. Pomáhat mladým objevovat živé bohatství minulosti, aby je uchovávali v živé paměti a využívali je při svém rozhodování a při vhodných příležitostech, je pro jejich další rozvoj a životní volby, které musejí provádět, skutečným skutkem lásky k nim.*



Boží slovo nám klade na srdce, abychom neztráceli spojení se staršími lidmi, od nichž můžeme převzít jejich zkušenosti: *Zdržuje se ve společnosti starců, je-li kdo moudrý, přidruž se k němu. Vidíš-li moudrého, záhy si na něho přivstaň, noha tvá nechť vyšlapává práh jeho dveří Sir 6,34.36.* V každém případě vás musí ty dlouhé roky, které prožili, a všechno, co se jim v životě přihodilo, vést k tomu, abyste na ně hleděli s úctou: *Před šedinami povstaň - Lv 19,32. Vždyť chloubou jinochů je jejich síla, šediny, ty jsou zas ozdobou starců - Př 20,29.*

Bible nás také žádá: *Poslouchej svého otce, který tě zplodil, a nepohrdej svou matkou, když zestarala - Př 23,22.* Příkázání ctít otce a matku je *první příkázání, při kterém se slibuje odměna - Ef 6,2; srov. Ex 20,12; Dt 5,16; Lv 19,3,* a tou slíbenou odměnou je: *aby se ti dobře vedlo a abys dlouho žil na zemi - Ef 6,3.* To neznámá, že musíš souhlasit se vším, co říkají, ani že musíš schvalovat každé jejich jednání. Mladý člověk má mít vždycky kritického ducha. Svätý Basil Veliký doporučoval mladým lidem s poukazem na staré řecké autory, aby si starších lidí vážili, ale aby od nich přijímali jen to, co dobrého se od nich mohou naučit. Jde prostě o to, aby byli otevření k přijímání moudrosti, která je předávána z pokolení na pokolení, které není cizí lidská slabost a která si nezaslouží, aby vymizela kvůli novotám konzumní společnosti a trhu.

Svět nikdy nebyl a nebude ke prospěchu rozkol mezi generacemi. To je zpěv sirén o budoucnosti bez kořenů a bez zakořenění. To je lež, která ti chce namluvit, že dobré a krásné je jen to, co je nové. Existence mezigeneračních vztahů předpokládá, že jednotlivá společenství vlastní kolektivní paměť, protože každá generace přijme učení předků a potom zase zanechá dědictví svým následníkům. To poskytuje pevný bod, aby se nová společnost mohla pevně usadit. Jedno přísloví dobře říká: *Kdyby mladík věděl a stařec mohl, neexistovalo by nic, čeho by nebylo možné dosáhnout.*

Charisma rozlišování - P. Elix Vella



Autentičnost osoby, která vykonává modlitbu za uzdravení, poznáte podle toho, zda je poslušná vůči církevní autoritě.

Příklad psycholožky. *Když jsem byl jednou na Sicílii, zavolali mě k psycholožce, která během modliteb dokázala číst v myslích a srdcích lidí, abych rozlišil, jestli jedná pod vlivem Ducha Svatého, nebo zlého ducha. Skupina chtěla vědět, jestli mohou tuto osobu nechat dále se modlit za uzdravení. K závěru jsem dospěl velmi jednoduše. Doporučil jsem členům společenství, aby této ženě řekli, ať se šest měsíců za uzdravení druhých nemodlí. A ona okamžitě poslechla.*

To byl pro mě jasný důkaz, že to, co dělala, pocházelo z Ducha Svatého. Zlý duch vám totiž nikdy nebude doporučovat poslušnost. Autentičnost osoby je možné často prověřit jedině poslušností.

Pater Pio. *Myslím, že jste všichni znali stigmatizovaného patera Pia z Foggie.*

Všechny jevy, které se okolo něho odehrávaly, mnohé lidi rušily a znepokojovaly. Jak už se to stává, nejvíce byl znepokojen Vatikán, který otci Piovi zakázal sloužit mši svatou pro veřejnost, zpovídat a přijímat lidi k rozhovorům. Umíte si představit, jaké utrpení musel tento Boží muž prožívat, když byl takto veřejně potrestán. Ale pater Pio poslechl, a to byl důkaz jeho pravosti.

Při jiné příležitosti mě zavolali, abych rozlišil případ ženy, která o sobě tvrdila, že je Boží ženou.

Zkouška pravosti. *Tato žena odevzdávala lidem poselství a pomáhala jim prostřednictvím automatického písma. Byl jsem si více než jist, že tato věc nepochází od Boha. Pocházela od duchovního průvodce, o kterém žena sama tvrdila, že ji vede. Nikoho se mi však nepodařilo přesvědčit, protože tuto ženu všichni považovali za světici. Viděli ji každý den na mši svaté a při svatém přijímání, hodně se modlila a postila, a nikdo mi nevěřil, že to, co dělá, nepochází od Boha, ale od zlého ducha. Farář byl velmi zmatený a nevěděl, co má dělat. Řekl jsem mu: Celý případ je velmi jednoduchý. Řekněte jí, aby alespoň na jeden rok přestala lidem předávat poselství. Žena se vzbouřila a před každým, koho potkala, kněze pomlouvala. A to byl jasný důkaz, jasně znamení, že to, co dělala, pocházelo ze zlého ducha. Když něco děláme, je velmi důležité, abychom to dělali v jednotě s církví.*

Otevřenost Duchu. Dále musíme být velmi otevření pro působení Ducha. Když se modlíme za uzdravení, máme obvykle všechno dobře zorganizováno. Víme, co řekneme nemocnému, víme, za jaké uzdravení se budeme modlit, známe také techniku, kterou během modlitby budeme používat, máme přesný časový rozvrh – všechno je zorganizováno. Jsme jako chirurgové, kteří se dobře připravili na chirurgický výkon. A pro Ducha Svatého nezůstala žádná práce. Musí nás už jen poslouchat. Ale takto se modlitba za uzdravení nedělá. Když se modlíme za uzdravení, musíme být otevření a plně odevzdáni do rukou Ducha Svatého. Modlitbu musí vést Duch Svatý, ne já. / snímek křesťan dnes

K zamyšlení – mladá dáma a sáček s pečivem

Na velkém letišti čekala dívka. Její let byl zpožděný a nezbývalo jí než na letadlo čekat několik hodin. Koupila si knihu, sáček pečiva a posadila se do křesílka, aby nějak zabila čas. Na prázdné židli vedle ní ležel sáček s pečivem, ale v dalším křesílku seděl nějaký muž a četl si časopis.



Dívka otevřela knihu, vzala si ze sáčku kousek pečiva – a muž si vzal také! Rozzlobilo ji to, ale nic neřekla a četla dál. Pokaždé, když si vzala další kousek, vzal si muž také. Byla už opravdu hodně naštvaná, ale nechtěla na velkém přeplněném letišti vyvolat nějakou scénu. Když v sáčku zůstal poslední kousek pečiva, řekla si v duchu: *To jsem zvědavá, co ten neotesanec udělá.*

Doslova jako by jí četl myšlenky vytáhl muž poslední kousek pečiva, zlomil ho na poloviny a natáhl k ní ruku, aniž by zvedl oči. To už byl vrchol. Zvedla se, sebrala své věci a odešla.

Později, když už se usadila v letadle, otevřela kabelku, aby si vyndala brýle. V kabelce ležel sáček s pečivem... Náhle si vybavila, že svůj sáček vkládala do kabelky. Ten na židli nebyl její. A člověk, kterého měla za neotesance, se s ní o pečivo dělil bez kapky hněvu, prostě z laskavosti. Tak strašně se styděla a neměla žádnou možnost, jak svou chybu napravit!

Než se rozzlobíte, zamyslete se... Možná že ten, kdo nemá pravdu jste právě vy...

PRONALADU.CZ
PORTAL PRO LEPŠÍ ŽIVOT

“ “ “



**Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti
Marie Gorettiové**

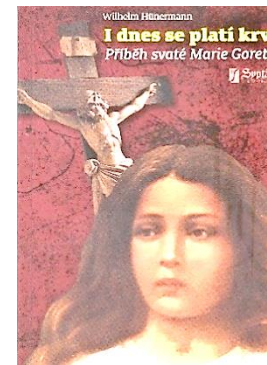
Wilhelm Hünermann - čtení na pokračování

Toto je už třetí propachtované hospodářství, na němž pracuji, povzdech si Goretti – Víte sám, jaké to má konce, když se musí pánovi odevzdat polovina úrody. To si pak člověk může ruce sedřít až na kosti a přece nevychází z dluhů. A tu náš pán hrabě Attilio Mazzoleni žádá sice také pěkný nájem, ale přece jen ne celou polovinu. Proto jsem přišel až sem na kraj bažin, protože nechci nechat své děti hladovět. Dá-li Bůh, bude dobrá úroda. Po několika letech, doufám, budu mít tolik, že si budu moci pronajmout hospodářství ve svém domově, v marce anconské. Když vane dobrý vítr od Adrie a z Apenin a když nepadá z hor příliš mnoho mlh a bouří, sklízí tam člověk plody své práce.

Ani nevíte, Petře, jak strašně toužím po domově - Opatruj vás Pán Bůh, loučil se stařík, který viděl, jak mluvení nemocného namáhá. Ráno přijdu zase.

Když však druhého dne stál u lůžka nemocného, nemohl zastřít své zděšení. Luigi Goretti byl zmítán opět těžkou horečkou a když ho pastýř trochu odkryl, spatřil na jeho prsou malé rudé skvrny, jasná znamení nové, těžké nákazy. *Nemohu vám zatajovat, že s vaším mužem je velmi zle, řekl paní Assuntě, jež stála celá ztrápená u lůžka svého manžela: Má tyfus.*

A co mu může pomoci? prodralo se chvějivě přes rty bezradné ženy. Už jen milý Pán Bůh, odpověděl ovčák. A žádné byliny? - Dobrý je kozlíček, řebříček, šalvěj a přeslička také, odřikával sklesle stařík: A když ho budete ošetřovat, musíte žvýkat jalovcové bobulky, abyste se nenakazila. Ostatně, nepouštějte k němu žádné z dětí, aby to také ony nedostaly - Já zůstanu u tatínka, prohlásila Marietta odhodlaně.



Ubohé dítě, povzdechl pastýř a jeho oči dostaly zvláštní výraz, jako by viděly do dálky. Také blízko tebe už je močál. Jdi odtud pryč, jak rychle jen můžeš.

Marietta by jistě odpověděla úsměvem tomuto škarohlídkovi, kdyby s tatínkem nebylo tak zle, ale znovu ho ujistila, že se bude s maminkou střídat při ošetřování. *Zda pošlete pro doktora, to je vaše věc, navázal pastýř znovu hovor, v každém případě však zavolejte kněze.*

Tentýž den přijal Luigi Goretti svátost umírajících. Jeden ze sousedů, pachtýř Mario Cimarelli, přivezl z Nettuna lékaře i kněze. Doktor jenom povážlivě kýval hlavou, když zjistil stav nemocného, předepsal nějaké léky, které měly sice učená jména, ale nepomohly víc než Petrovy byliny. Farář don Signoři naplnil útěchou duši chorého, když mu uděloval svátost umírajících. Luigi přijal Tělo Páně s vroucí zbožností, odevzdán do vůle Boží přihlížel udílení sv. pomazání a modlil se s knězem děkovné modlitby. *Bude to pro vás těžké, kdybyste musel opustit tento svět?* ptal se farář už téměř na odchodu. *Ó ne,* odvětil nemocný se slabým úsměvem na rtech. *Pro mne měl život jen práci, bídu a odříkání. Kdo nese těžký náklad, ten je rád, když jej může ze svých ramen shodit. Ale kvůli dětem to bude pro mne těžké loučení. Beru s sebou na věčnost velkou úzkost, že by je močál mohl také zahubit, jako zabil mne - Ale vždyť jste ještě mladý,* těšil ho kněz, *neztrácejte naději na uzdravení.* Avšak chorý potřásl záporně hlavou a řekl: *Ne, ne, cítím, že se blíží konec ... Bože, chraň mou Assuntu a děti!* Pak zavřel oči a neslyšel ani pozdrav duchovního otce, když se s ním loučil.

Terezie Cimarelli a ještě několik sousedek se nabízelo, že budou bdít u nemocného, ale paní Assunta to nepřipustila. Jen od Marietty se občas nechala na několik hodin zastoupit, když už ji únava přemáhala. To pak dítě sedělo u tatínkovy postele, bez bázně drželo jeho horečnatou ruku ve své chladivé pravici a nespouštěla z něho pohled. Pomalu a tiše říkalo slova růžence v plné důvěře, že Spasitel přece ještě může učinit zázrak na přimluvu své Matky.

Proč lidé odmítají Boha

Lidé Boha neodmítají pro něho samého, protože je Bůh. Jsou zcela připraveni ho přijmout. Odmítají ho však proto, jak zachází s člověkem. Nechtějí přijmout neštěstí, v němž Bůh člověka zanechává. Chvilu, kdy ho domněle opouští, rozpory a pobouření, jimiž Boží vedení lidského ducha podrobuje. Odmítají Boha, na kterého musí nekonečně dlouho čekat, což je nutná zkouška všech těch, kdo Boha hledají. Bůh nás miluje i s našimi nedostatky. Jaký význam by mělo lidské přátelství a láska, které by na druhém přijímali jen jeho přednosti. Jistě že se snažíme omezit své nedokonalosti. Avšak těmi, které nám unikají, se přehnaně neznepokojujme. Snažíme se o to, protože Pána milujeme. A to, co se nepodaří, nebo téměř vůbec nepodaří, se nepočítá. Kdo žije blízko Boha, vidí sám sebe bez shovívavosti, stejně jako přímé slunce odhaluje na skle sebemenší stopu prachu. Ale poněvadž těmi nejlepšimi

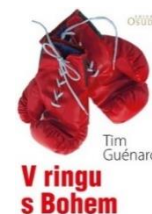
lekcemi jsou ty, které si udělujeme sami, citujeme poučení, které Klinijský opat Petr Příhodný, nikoliv bezdůvodně, adresoval jednomu z největších cisterciáků, našemu otci, svatému Bernardovi. Jeho lekce je vskutku tvrdá: *Ó, nová generace, farizeů, vy jediní opravdoví mniši v celém vesmíru, povězte mi, vy přísní dodržovatelé řehole, jak se můžete holedbat svou věrností vy, kteří se pranic nestaráte o onu drobnou kapitolu, v níž se mnichu předepisuje, aby se považoval za toho nejničemnějšího a nejposlednějšího ze všech, a to nejen slovy, ale též v hloubi svého srdce.*

/ Dom Samuel

Otevřený dopis otci, prezidentovi Francie

Obrácení slavného francouzského boxera

V rychlosti si zběžně v duchu promítnu možnosti práce a pohotově odpovím, jako by to bylo číslo, které se právě ukázalo na šťastném zeleném políčku: *Chci být kuchařem u námořnictva.* Chvilí přemýšlí a pak mi laskavě řekne: *Nemyslím si, že by to bylo povolání pro vás ... A proč? - Dost se perete. Život v kolektivu se mi pro vás nezdá vhodný. Takže, co jiného?* Jsem v koncích s nápady. Nikdy jsem si budoucnost nepředstavoval. *Cokoliv, dejte mi šanci. Uvidíte, zvládnou to!* Jsem připravený ke všemu. Moje osvobození z polepšovny, toto vítězství nad darebáckými sadistickými vychovateli mě naplňuje vzrušením, dodává mi důvěru. Chci žít, chci bojovat, abych to zvládl; zvládnout to a stát se tak mužem; stát se mužem, abych se jednou mohl pomstít svému otci. Zabít otce ... Jeden ze snů, které mi pomáhají žít. V tomhle hnoji jsem kvůli němu, musí zaplatit za to, co nadrobil, za zlámané nohy, i za rozbitý nos, i za rozmaširované ucho, i za všechnu ztracenou lásku ... To se nedá prominout, pokud má člověk v sobě aspoň kousek cti. *Takže, mladíku? - Ehm, promiňte, byl jsem na chvíli mimo. Já nevím ... Co budete chtít ... Dejte mi šanci, dokážu to!* Dívá se na mě s pohnutím, moje paní soudkyně. Chápu, proč na ni moji kámoši na galejích vzpomínají s úctou a dojetím. Říkám to znovu, jako modlitbu: *Dejte mi šanci, jedinou šanci! Věřte mi, zvládnou to!* Jsem připravený chytit se jakékoli podané ruky, a ta její je tak ušlechtilá, že nemám chuť ji pustit. Několik vteřin se dívá z okna. Myslím, že pozoruje katedrálu. Pak přeruší dlouhé ticho: *Sochař, co byste tomu řekl, chlapče?* Jsem v rozpacích, nevím, co znamená tohle slovo. ... *co? - Vidíte tamhle za oknem katedrálu? Všimněte si zvířat vytesaných z kamene, které zdobí ochozy - Ano, ano, ty chechtající se příšery? - To je ono, říká se jim chrlič. Jsou tu sedm set let. Do kamene je vytesali středověcí sochaři. Líbilo by se vám tesat taková zvířata? Ve vašem spisu jsem si všimla, že velmi dobře kreslíte.* Odpovídám ano. Kdyby mi nabídla řezníka nebo instalátéra, taky bych řekl ano. Moje soudkyně zvedne telefonní sluchátko a vytočí číslo: *Mám tady šikovného chlapce, má velkou snahu ... - Počkat, šikovný chlapec, který má velkou snahu, to mám být já? Nevěřím svým uším ... mohl bys ho vzít do učení?*



Člověk na druhém konci drátu odpoví ano. Žádný problém, všechno vypadá v pořádku. Se sluchátkem u ucha na mě spiklenecky mrkne. Už si sám sebe představuju jako středověkého sochaře . Když zmíní můj věk, osoba na druhém konci

drátu reaguje: *Nejde to. Chybí mu půl roku. Musí počkat nebo požádat o derogaci. To trvá dlouho a je to nejisté ... - Hrome! Jaká škoda! Dobře, děkuji ti, zkusíme to, dám ti vědět. Zavěsí viditelně rozmrzelá. Musíme počkat, až vám bude šestnáct. Pak se dozvíte, jestli vás vezmou. O půl roku mladší, to je ale směla ... Anebo byste si mohl požádat o derogaci. Je to zdlouhavé a velmi nejisté ... - Derogaci? Co je to? - Povolení, výjimka, jestli rozumíte - A tu výjimku, kdo ji může udělit? - Prezident republiky. Nevím, jestli v tom vidíte problém ... - Ne, vůbec žádný problém, paní. Jsem jeho syn - ... ? - Ano, ano, jsem syn prezidenta republiky! Pozoruje mě, snažíc se uhodnout, jestli jsem si právě zavtipkoval, jestli se jí posmívám, nebo jsem spadl z Marsu. Zcela vážně pokračuju: *To není vtip, jsem jeho syn, prezidentův syn ... - Ano, jistě, jste syn prezidenta republiky, měla jsem si to domyslet. Jenže, jak vidíte, zapomněli vám to napsat do vašeho spisu, a já jsem to hned sama neuhádla ... - Ne, to není vtip, paní. Vysvětlím vám to. Já, já jsem dítě státu, svěřенец lidu, kluk z dětského domova. Prezident je můj otec. V polepšovně jsme pokaždé na státní svátek zpívali Marseillaisu před fotkou prezidenta, generála de Gaulla, a vychovatelé nám nakazovali: Stůjte rovně, je to váš otec. I když tehle ten tatínek z fotky nevypadal, že by se s ním dalo žertovat.**

Náš Bůh je Bohem překvapení

Setkat se s Ježíšem je milost. Jak máme připravit své srdce na setkání s Pánem? Bděním na modlitbách, činorodostí v lásce a radostí ve chvále. To znamená, že se máme modlit bděle, být činní v bratrské lásce, tedy nejenom dávat almužnu, ale také tolerovat lidi, kteří jsou protivní. Tolerovat děti, které dělají přílišný povyk, nebo manžela či manželku, když jsou těžkosti, nebo tchyni, zkrátka tolerovat, snášet. Stále s láskou a činorodě. A také se radovat chválením Pána. Tak máme prožívat tuto cestu, tuto vůli setkat se s Pánem, abychom se s ním setkali dobře. Nezůstat nehybní. Bude v tom však překvapení, protože on je Pánem překvapení. Ani on totiž není nehybný. Ubírám se cestou na setkání s ním a on mi jde v ústrety, aby se se mnou setkal. A když se setkáme, užaseme, protože zjistíme, že on mě hledal ještě dříve, než jsem jej začal hledat já. A v tom je to velké překvapení ze setkání s Pánem, že mě hledal



dřív. Vždycky je první, jde takovou cestou, aby nás našel. Překypuje milostí, láskou a něhou a neochabuje, když nás hledá. Náš Bůh je Bohem překvapení,

Bohem, který nás ustavičně hledá, očekává nás a žádá od nás jenom krůček dobré vůle. / František

*Když tě někdo nenávidí
a způsobuje ti křivdu,
seber všechnu sílu svého ducha
a miluj ho víc než předtím.
Jen tak můžeš změnit jeho
postoj vůči sobě.*
Baal Šem Tov

| z Liturgického kalendáře |

- duben 2023 -

2.- Květná neděle * 6.- Zelený čtvrtek – začíná Velikonoční triduum * 7.- Velký pátek, den přísného postu * 8.- Bílá sobota * 9.- Slavnost Zmrtvýchvstání Páně * 16.- Neděle Božího milosrdenství * 25.- svátek sv. Marka, evangelisty.

✦ Nedělní ohlášky - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ Úklid kostela únor: 1.4.- Adamuška Mirek ✦ 8.4.- Kráčalová Alena
15.4.- Polomíková Zdena ✦ 22.4.- Starustková Marie ✦ 29.4.- Krček Lukáš

✦ Minimálně 100Kč za nocleženku.

Mgr. Lucie Stejskalová - zakladatelka projektu Nocleženka:

www.noclezenka.cz

Díky této částce stráví lidé bez domova noc v teple ve službách Armády spásy. Dostanou polévku s pečivem, teplý čaj a mají možnost provést osobní hygienu. Obdarovaný člověk se nemusí cítit opuštěný a často životem zrazený se nemusí cítit tak sám. Tel: 734 52 243

www.armadaspasy.cz

♦ ♦ ♦

✦ **Bdění, činnost, radost.** Pán nám v životě pomáhá a provází nás. Tolikrát sleduje, ze se od něho vzdalujeme, ale dál na nás čeká jako otec na marnotratného syna. Tolikrát vidí, že se mu chceme přiblížit, a jde našemu setkání vstříc. Je to setkání s Pánem a toto setkání je důležité. Stále mě oslovuje to, co řekl papež Benedikt XVI., že totiž víra není teorie, filozofie či idea, ale setkání. Setkání s Ježíšem. Jinak, pokud ses nesešel s jeho milosrdenstvím, můžeš nazpaměť recitovat Krédo, ale nemít víru. Učitelé Zákona věděli všechno o dogmatice té doby i všechno o morálce té doby. Všechno! Neměli však víru, protože jejich srdce se od Boha vzdálilo. Vše závisí na této dynamice: *bud' se vzdálit, anebo mít vůli jít v ústřety*. Prosme dnes o tuto milost: *Bože, náš Otče, vzbud' v nás vůli jít vstříc tvému Kristu bděním na modlitbách, činností v lásce a radosti ve chvále*. Tak se setkáme s Pánem a budeme velice překvapeni. / František

Pořad bohoslužeb
Neděle – 10:30hod. ✦ Středa – 17:30hod.

✦ ✦ ✦

Ne/2.- za rodiče Kubáníkovy, živé a + děti, zetě...

Čt/6.- za nová kněžská a řeholní povolání

So/8.-

Ne/9.- za farníky

Po/10.- za neteř, synovce a jejich děti

St/12.- za živou a + rodinu

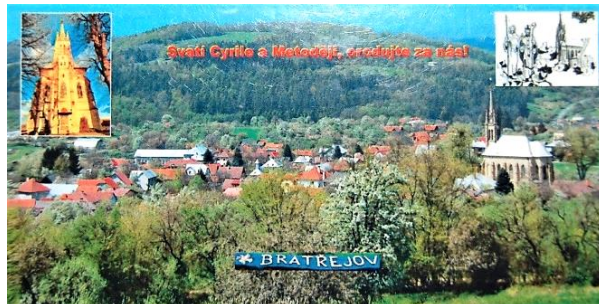
Ne/16.- za živou a + rodinu Sochorovu a duše v oč...

St/19.- za + rodiče a sourozence a duše v očistci

Ne/22.- za + Jiřínu a Karla Černé, rodiče a sour...

St/26.- za + Jiřího Tkadlece, rodiče a živou rodinu

Ne/30.-



↩ Magnetky – v sakristii



Hodiny Ježíšova umučení:
Bdění nad mučením našeho Pána
Ježíše Krista

Čtvrtek: 19:00 – Pán Ježíš bere na sebe plátěnou zástěru, nalévá vodu do mísy a začíná apoštolům umývat a líbat nohy.



20:00 - Pán Ježíš s láskou bere chléb a víno do svých božských rukou, proměňuje je ve své Tělo a Krev, podává je apoštolům se slovy: *to číňte na mou památku.*

21:00 - Blíží se hodina mučení, kterou očekává Nejsvětější Srdce Pána Ježíše. V zahradě padá na kolena, začíná se děsit, třese se po celém těle, krvavě se potí. Nejsvětější Srdce Ježíšovo zažívá

strašnou agónii. *Ne má, ale tvá vůle ať se stane,* říká Ježíš svému Otci.

22:00 – Agónie narůstá, Ježíš se potí krví víc a víc, hledá sílu v modlitbě, zatímco učedníci spí opodál. Vstaňte, pojďme – vyběží je. Přichází ten, který mne zradil.

23:00 - Pán Ježíš s pokorou přijímá Jidášův polibek, On, Pán nebe a země... Slova proroka Izaiáše se naplňují: *Bude veden jako beránek, a neotevře ústa před stříhačem.* Nejsvětější tvář je prosáklá krví. Pán Ježíš se táže: *Jestli jsem mluvil nesprávně, prokaž to, jestliže správně, proč mne biješ?* Od Annáše byl Ježíš poslán ke Kaifášovi.



Pátek: 1.00 - Ježíš naslouchá falešnému obvinění. Nebrání se, ale v tichosti snáší všechny urážky, které zraňují jeho Božské Srdce.

2:00 – Ježíš je odváděn do vládní budovy, jeho pohled se setká s pohledem Petra, který jej třikrát zapřel. S láskou se na něj zadívá a obrací nevěrného apoštola. Ten hořce zaplakal.

3:00 - Ježíš v žaláři slyší hlasy opodál opilých vojáků. Modlí se za ty, kteří ho pronásledují, a za celý svět. Vyzývá nás, abychom s ním činili společnost v jeho opuštění.

4:00 - Ježíš stojí před Pilátem. Kromě obvinění vznesených falešnými svědky, na něm Pilát neshledává žádnou vinu.

5:00 - Pán Ježíš je zesměšňován Herodem, k větší hanbě oblečený v bílých šatech, považovaný všemi za blázna. Nekonečná láska k lidem přivedla Pána Ježíše do tohoto stavu ponížení a pohrdání.



6:00 – Ježíš stojí opět před Pilátem - Bůh, nevinnost sama a svatost!... a také vzbouřenec Barabáš. Lid si žádá propuštění Barabáše místo Ježíše.

7.00 - Ježíš je krutě bičován. Od nohou až k temeni hlavy na něm není nic bez ran a krve. Rány Pána Ježíše jsou výstřely lásky, které prolomí i nejzatvrzejší srdce.



8.00 – Pán Ježíš je korunován trním za naši pýchu, opovrhován a zesměšňován... On, Král lásky!...

9:00 Pilát ukazuje lidu zbitého, bičovaného a trním korunovaného Pána a říká: *Hle, člověk.* - Ano, to je Ježíš, oběť za hříchy světa. Ano, lidé bývají nevděční a nestálí. Jak říká přísloví: *Lidé mají povahu hadí, dnes rádi tě vyslechnou a oslaví, zítra tě ochotně zradí.*



10.00 - Pán Ježíš, nekonečné světlo, Pán života a smrti, je odsouzen k smrti na kříži. Miloval nás a vydal se za nás.



Kristus
Dělník,
Který nesl
tíhu celého
světa na
Kalvárii,
nese i se
mnou tíhu
mého každodenního
života.

11:00 - Ježíš nese kříž na horu Kalvárii, třikrát padá pod jeho tíhou, aby uzdravil naše duše z hledání sebe sama a odtrhl je od všeho, co není Bůh.

Kalvárii, kati s něho brutálně strhávají šaty přilepené k ranám a krutým způsobem ho přibíjejí na kříž.

12:00 - Pán Ježíš přichází s velkým úsilím na horu



13:00 – Jeden ze dvou ukřižovaný lotrů poznává svého Boha a Pána v umírajícím Pánu Ježíši a obrací se na něj s prosbou: *Pane, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.* Ježíš mu ještě v ten den slibuje nebe.

14:00 - Pod křížem stála Ježíšova matka s apoštolem Janem. Ježíš řekl své Matce: *Hle, tvůj syn,* a Janovi: *Hle, tvá Matka.*

15:00 - Ježíš umírá. Dává život pro spásu světa, temnota pokrývá zemi. Ježíš zvolal mocným hlasem: *Otče, do tvých rukou svěřuji svého Ducha,* po těchto slovech skonal.

16:00 - Kopím otevřen bok Pána Ježíše. Pán Ježíš otevírá své Srdce, to Srdce, které tolik milovalo a miluje lidi, a které naopak od nich přijímá nevděčnost, nelásku a lhostejnost.

17:00 - Mrtvé tělo Pána Ježíše leží v lůně jeho Matky, která mu s velkou láskou a bolestí prokazuje poslední službu lásky.

18:00 Josef z Arimatie zabalí Nejsvětější Ježíšovo tělo do pláten a uloží do hrobky vytesané do skály. / církevně schváleno



✿ ✿ ✿

Modlitba k Ukřižovanému Pánu



Dobrý a laskavý Ježíši, před tvou tvář padám na kolena a s celou vřelostí své duše Tě prosím: vtiskni mi laskavě do srdce pocity živé víry, naděje a lásky, jakož i opravdové lítosti nad mými hříchy a pevné odhodlání se napravit. Dobrý Ježíši, s velkým pohnutím a bolestí v duši kontempluji a rozjímám o tvých pěti ranách. Buď milostiv mně hříšnému, odpusť moje hříchy a daruj mi svůj pokoj. Amen.

Jako slunce svědčí o dni, tak radost svědčí o Ježíšově přítomnosti ve tvém srdci ♦ Jako členové církve se musíme sjednotit s papežem, biskupy, kněžími a Božím lidem, abychom dobře prožili postní dobu v modlitbě k Bohu, v almužně vůči potřebným a v postu, aby jakákoliv postní snaha byla plodná.

/ Servi della Soferenza – služebníci utrpení

✿ ✿ ✿

Setkání kněží vizovského děkanátu

Každoročně se zde setkávají kněží na své pracovní schůzce. Nebylo tomu jinak i v letošním roce. Předtím se modlili křížovou cestu a ranní chvály. Na faře se věnovali náplní svého setkání. Díky také paní Jochové za oběd a občerstvení, které jim připravila





Na závěr společná fotografie zúčastněných kněží



Křížová cesta rodičů s dětmi – 26.3.2023



+ Přijď království tvé! Rozséváme toto slovo mezi své hříchy a svá selhání. Rozdáveme je lidem, kteří jsou sklíčení a zrceni životem; těm, kdo zakusili více nenávisti než lásky; těm, kteří prožívali zbytečné dny, aniž věděli proč. ...

Pak uslyšíme odpověď modlitby Otčenáš. Bude nesčíslněkrát opakovat slova naděje, jimiž Duch zapečetil celé Písmo svaté: *Ano, přijdu brzy!* ... Ježíš přichází po svém způsobu, ale po všechny dny. Důvěřujme tomu. A když se budeme modlit Otčenáš, řekjeme vždycky *Přijď království tvé*, abychom v srdci uslyšeli: *Ano, ano, přijdu a přijdu brzy.* / František



Říká se, že naděje umírá poslední, ale po vzkříšení Lazara a zmrtvýchvstání Ježíše, naděje neumírá nikdy. / biskup Jozef Halcko





Voňavé koření. Koření si uchová nejdéle svou vůni pouze tehdy, koupíte-li ho vcelku. Zázvor, anýz, hřebíček a nové koření jsou příkladem. Éterické oleje se ztrácejí rychleji, když je koření jemně umleto.

Proti popraskání. Aby například třešně či švestky při zavařování nepopraskaly, propíchnete je a teprve potom je vkládejte do sklenic. Plody tímto způsobem také lépe vstřebají sladký nálev.

Jiné palačinky. Nahradiťe-li 10 ml (2 čajové lžičky) mouky použité v palačinkovém těstě kakaovým práškem, získáte chutné čokoládové palačinky.

Jak udit drůbež. Když udíte celé kuře nebo krůtu, přikryjte prsíčka prorostlou nebo obyčejnou slaninou, aby zůstalo maso šťavnaté.

Ochucení čaje. Do právě připraveného čínského zeleného čaje přidejte snítka máty. Získáte osvěžující nápoj v marockém stylu.

Zdobení dortu. Z papíru vystříhnete šablony a rozložíte je na dort, který chcete zdobit. Povrch posypte moučkovým cukrem. Pod šablonami se tak objeví vzor.

Využití zbytků těsta. Malé zbytky listkového těsta potřete olejem a doprostřed dejte lžičku ovoce. Rohy přiložte k sobě a přimáčkněte, aby vznikl zvlněný okraj. Pečte do zlatova.

Chuť bylinek. Nechcete-li, aby v pokrmu zůstaly bylinky, vložte je do balónku na spařování čaje a promíchejte jím jídlo před zhotovením.



DNES U
VIETNAMEC:
-DOBRÝ DEN,
NENÍ TEN
SALÁT NĚJAKÝ
OSCHLÝ?
VIETNAMEC:
-NEEE, TO
DOBRÝ, ON
UNAVENÝ,
DLOUHÁ CESTA.

Dvě připomínky: Když se ti rozsype krabice hřebíků na podlahu, ten poslední, co sebereš z podlahy bude vždy předposlední ♦ Šmouha, kterou už půl hodiny čistíš, se nachází na opačné straně skla.

On: slečno, my jsme se už někde viděli, ne? – Ano, a proto tam už nechodím ♦ Vězeň: Pane bachaři, mohl bych pracovat při výkonu trestu? - Ale jistěže můžete - Tak mi přineste pilník ♦ Žena křičí brzy ráno na muže: zase se vracíš z hospody až ráno? - Ale drahá, víš přece, že se v noci venku sám bojím ♦ Proč si chirurgové berou při operaci rukavice? - To je přece jasné, ne? Aby po nich nezůstaly žádné otisky ♦ Máte borůvkový koláč? - Nemám - Ale hen ho vidím - Paninko, to je tvarohový koláč, bohužel plný much.

